

Zusje

Hoe moest dat ook al weer?
Met je nagel een gleufje in de steel,
voorzichtig!

Dan reeg je de volgende erdoor.
En aan het eind iets
met een grasspriet en een knoop.

Jij was er altijd beter in.
Met je watervlugge vingertjes.
Hield trots je krans omhoog
en ik was nog maar op de helft.

Nu vlecht ik voor ons allebei,
op deze dag van glas.
De madeliefjes lijken tenderder dan ooit,
of zijn mijn vingers dikker?

De tijd is niet jouw vriend,
maar vandaag botert het wel.
De middag ritselt.

We praten over gisteren,
toen zomers nog ontelbaar leken.
Niet over morgen – alsof we die vergeten zijn.

Ik diep liedjes op van veertig jaar terug.
Jouw lach klatert, net als toen.

De krans is klaar.
Ik drapeer hem behoedzaam
om het mutsje dat je draagt.
Lief zusje.

Het staat prachtig.

